

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

«суспільному розумі» шляхом формування у соціумі психологічних та моральних основ, що змінять сприйняття корупції на протипагу старих звичок бездіяльності та неприсутності.

Література:

1. Акімов О. О. Психологічні аспекти проявів корупції в державному управлінні. Державне управління: теорія та практика. 2014. № 1. С. 181-188.
2. Мельник М. І. Корупція: сутність, поняття, заходи протидії: Монографія. Київ: Атіка, 2001. 304 с.

Зельцман І. М.,
студентка 3 курсу спеціальності «Право»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ЗАПОБІГАННЯ ПРОЯВІВ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Тривалий час проблема проявів насильства в сім'ї вважалася прерогативою усталених звичаїв та традицій і залишалася поза сфери механізму правового регулювання. Будь-яке втручання в родинні стосунки з боку держави і суспільства вважалося порушенням таємниці приватного життя та категорично не допускалось. Такий стан речей призвів до певного ёсвавілля в сфері сімейних відносин та перетворення їх в область латентних правопорушень, які залишалися поза уваги компетентних органів державної влади. Вперше на світовому рівні проблема сімейного насильства була актуалізована завдяки активним спільним діям міжнародного руху щодо захисту прав жінок, оскільки саме жінки склали найбільш вразливу і незахищену групу, яка страждала від насильницьких дій з боку членів своєї сім'ї (батьків, чоловіків,

братів тощо). Завдяки цьому, проблеми з попередження насильства в сім'ї увійшло в поле зору світової спільноти і прийняття цілого ряду міжнародних документів, зокрема Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, Конвенцію ООН проти катувань, Конвенцію ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (CEDAW) тощо, які спрямовані на звернення додаткової уваги до проблем, які постають лише перед жінками або від яких страждають переважно жінки, зокрема домашнє насильство [1].

Тому на першому місці повинна бути кримінологічна профілактика, що передбачає діяльність різних суб'єктів щодо протидії насильницької злочинності, яка спрямована на своєчасне запобігання виникненню криміногенної-небезпечних явищ та процесів, їх обмеження, а якщо можливо, то й їх усунення і створення достатнього захисту та безпеки особистості від проявів насильницьких посягань. Найважливішими профілактичними комплексами є: втручання в кризові ситуації; зменшення практичних можливостей здійснення саме насильницьких злочинів на сімейно-побутовому ґрунті; виховна та інформаційна робота серед населення; залучення громадськості до запобігання насильства в сім'ї; надання допомоги жертвам цих проявів.

Зменшення практичних можливостей проявів насильства в сім'ї – це аспект кримінологічної профілактики, який передбачає життя заходів, які максимально ускладнювали б їх вчинення на вулицях, в гуртожитках, квартирах, будинках тощо. Для цього необхідно: посилений режим патрулювання поліцейськими в населених пунктах, містах, мікрорайонах, селах, особливо у вечірні та нічні часи; унеможливлення перебування в Україні осіб без певних занять з інших країн та використання для цього відповідних адміністративно-правових норм; практика комплексних оперативнопрофілактичних заходів в тих населених пунктах, де спостерігається складна криміногенна обстановка; посилення контролю за обігом зброї, боєприпасів, вибухових речовин, наркотиків, отрути; підвищення рівня запобігання

пияцтва, вживання наркотиків, що є надійним способом попередження насильства [2, с. 123].

Виховна та інформаційна робота серед населення може включати наступну групу заходів: впровадження в масштабах країни кримінологічної поінформованості населення про стан злочинності, детермінацію вчинення насильницьких злочинів, особистість злочинців і потерпілих; заходи і роль населення при їх здійсненні; пропагандистські заходи з використанням засобів масової інформації; розробка програм навчання для різних верств населення засобам захисту від насильницьких посягань тощо.

Залучення громадськості щодо запобігання проявів насильства в сім'ї. Широке залучення громадян у сферу попереджувальної діяльності передбачає розвиток правосвідомості та розуміння єдності суспільних і особистих інтересів. Для цього необхідна тривала й добре організована робота з розповсюдження відповідних знань, створення нової системи суспільних формувань, налагодження взаємодії та координації з державними суб'єктами щодо запобігання насильства в сім'ї, інші заходи.

Отже, особливе місце займає припинення розпочатих насильницьких проявів і розвитку злочинної поведінки на стадіях готування до злочину або замаху на злочин. Активний захист особи повинне виходити не тільки від суб'єктів припинення проявів насильства в сім'ї та злочинів, а й від самої особи. Існують також інші напрями та заходи попередження форм насильства в сім'ї, які впливають із законодавчих актів [3], комплексних цільових програм з профілактики злочинів.

Література

1. Конвенція Ради Європи про попередження насильства щодо жінок та домашнього насильства та боротьбу із цими явищами. <http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/conventionviolence/convention/Convention%20210%20Ukrainian.pdf> (Дата звернення: 18.03.20)

2. Насильство в сім'ї та діяльність органів внутрішніх справ щодо його подолання : навчально-методичний посібник для

курсантів вищих навчальних закладів МВС України / Укладачі : Запорожцев А. В., Лабунь А. В., Басиста І. В., Дроздова І. В., Брижик В. О., Мусієнко О. М. Київ, 2012. 246 с.

3. Про попередження насильства в сім'ї. Закон України від 15. 11. 2001 р. № 2789-III змін. І доп., внес. згідно із Законами України: за станом на 23.12.2015 р. № 901-VIII (901-19). <http://zakon1.rada.gov.ua> (Дата звернення: 29.03.20)

Каспарова К. О.,
студентка 3 курсу спеціальності «Право»
Київський університет культури
м. Київ, Україна

ГАРАНТІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Конституцією України визначено основні права, свободи та обов'язки людини і громадянина, а також передбачено заходи їх захисту. Це є одним із показників демократичної правової держави. Незважаючи на те, що з часу прийняття Конституції України пройшло майже чверть століття, реальне забезпечення прав і свобод в країні ще далеко від конституційних гасел, і де-юре не завжди є і де-факто.

Зазначений аспект привертає увагу відомих вітчизняних правознавців, таких як М. М. Антонович, О. Г. Кушніренко, О. В. Петришин, Ю. М. Тодика, В. М. Шаповал та інші. Так, Ю. М. Тодика вважає, що гарантії прав і свобод людини і громадянина взаємопов'язані й взаємозумовлені, утворюють в цілому загальну систему та у своїй сукупності забезпечують їх надійну реалізацію, всебічну охорону і захист [1]. Це аксіоматичне твердження Ю. М. Тодики було висловлено ще на початок ХХ ст., але, на жаль, воно до теперішнього часу є більш бажаним, ніж реальним і потребує доповнення «повинні забезпечувати». І це має як